

derved. Disse Bestemmelser ere nu en Gang kendte overalt, man har nu vænnet sig til dem, og derfor har ingen af os villet indlade sig paa at foreslaa dem affastede, skønt deres Unyttighed dog ligger klart nok for Dagen. Men noget ganske andet er det at gaa videre, og det endda væsentlig videre. Hvad Blandingsbestemmelsen angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind paa den. Det eneste, man har kunnet anføre til Fordel for en Nedsættelse af Procentindholdet af Smørstedt i Margarinen, er, at man aldrig nu gaar op til det tilladte Maximum. Jeg synes nu ikke, at det er noget meget stærkt Argument. Det, at man ikke benytter en Tilladelse, taler ikke for at affasse den. Blev den derimod misbrugt, var det noget ganske andet, det er jo imidlertid aldrig sket, og i og for sig kunde det vel ikke være nogen Skade til, om man fik noget mere Smørstedt i Margarinen. I Svejs i Kanton Bern har man en Minimumsbestemmelse, der skal der mindst være 30 pCt. Smørstedt i Margarinen, fordi man vil have, at den skal være ordentlig. Jeg skal dog ikke hvæle videre ved dette Spørgsmaal, jeg tror ikke, at det har stor Betydning. Vi ere blevne enige om disse 15 pCt., det faar saa være.

Noget anderledes er det med Hensyn til det famøse 1ste Stykke af § 10. Bestemmelsens Formaal er som gentagende udtalt, at værne om det danske Smørs Renomme paa det engelske Marked, og man skulde derfor vente, at der var en nøje Overensstemmelse mellem den danske og den engelske Lovgivning paa dette Omraade. Man skulde tro, at det, man først maatte fordrø, var, at den danske Lovgivning her faldt sammen med den engelske. Imidlertid er ganske det omvendte Tilfælde, der finder den stærkeste Modsætning Sted. Hvad er Smør efter den engelske Lov af 23de August 1887? Smør er det under Navn af Smør almindelig kendte Stof, der udelukkende er frembragt af Mælk eller af Fløde eller af begge Dele, med eller uden Salt eller andet Præservativ og med eller uden Tilsætning af Farvestof. — Som ægte Smør er altsaa udtrykkelig betegnet et Stof med eller uden Tilsætning af Kogsalt eller andet Præservativ. Derved ere Præservativer udtrykkelig og formelt anerkendte i Smør, som efter den engelske Lovgivning skal kaldes ægte. Ingen kan benægte, at Smør efter den engelske Lovgivning er rent, selv om det har Tilsætning af andre Konserveringsmidler end netop Kogsalt. Den danske Lov — thi Lovforslaget bliver sikkert nok til Lov — forbyder alle andre Konserveringsmidler end Kogsalt. Derimod forbyder det ikke alle

andre Tilsætninger. Naar man tilsætter noget, om hvilket man kan sige, at det ikke en Gang har den gode Egenkab, at det konserverer Smørret, saa rammes det ikke af vor Lov, hvormod det i England netop er disse sidste Stoffer, der ikke optræde som Konserveringsmidler, som bringe Smørret ind under Begrebet: forfalsket. Et Eksempel vil vise, hvilke mærkelige Følger der ville kunne flyde af denne Uoverensstemmelse. Oppe i Landstinget var der en ret levende Debat om et enkelt Spørgsmaal vedrørende denne Sag. Der blev rejst Betæneligheder mod Lovforslaget, fordi det formentlig vilde umuliggøre en Fremgangsnaade, der efter den vedkommende Talers Udsagn blev fulgt paa særdeles mange Mejerier, nemlig Tilsætningen af Salpeter til Mælken i den Tid, man fødrede med Turnipsroer, for derved at betage Smørret den ubehagelige Smag af Koerne. Der førtes en lang Debat derom mellem Indenrigsministeren, under hvem dette Lovforslag den Gang sorterede, og den vedkommende Taler, og Resultatet blev — jeg kan ophjse det nærmere ved Citater, om det ønskes — at Ministeren erklærede, at det kunde nok gaa an at tilsætte Salpeter til Mælken, naar det ikke tjente som Konserveringsmiddel, men blot jattes til Smørret for at give det en bedre Smag. Naar vi nu tænke os nærværende Forslag vedtaget, og de engelske Myndigheder selvfølgelig blive underrettede nøjagtig om Indholdet, kan det kuriøse Tilfælde indtræffe, at derovre i England i mangfoldige Tilfælde paavises Spor af Salpeter i Smørret. Man forespørger da ovre fra England, hvorledes kan det være? I have jo forbudt alle andre Konserveringsmidler end netop Kogsalt. Der svares da fra Danmark: Det have vi nok, men Salpeter er heller ikke noget Konserveringsmiddel; det er et Tilsætningsmiddel for at forbedre Smagen, hvortil Englænderne atter svare: Ja, saa er det Forfalskning; vi kunne kun tillade Salpeter under Forudsætning af, at det er et Konserveringsmiddel. Det er let at se, hvilken overordentlig Uoverensstemmelse der er mellem de to Lovgivningsbestemmelser, og hvor alvorlig Følgen deraf kan blive. Det er overhovedet et uheldigt Udtryk, at der ikke maa tilsættes andre „Konserveringsmidler“ end Kogsalt. Lad os tage et bekendt Stof som Syltetøj, er Sukkeret deri et Konserveringsmiddel eller er det et Tilsætningsmiddel for at forøge Velsmagen? Det er bekendt nok, at Frugter ikke kunne holde sig uden Konserveringsmidler, og blandt disse indtager Sukkeret en fremragende Plads, men samtidig kan man ikke nægte, at Tilsæt-